

عنوان مقاله:

ملل شرق در دیدگاه فردوسی و شاهنامه

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 4، شماره 13 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

امید شیوا

خلاصه مقاله:

نگاه و اندیشه غربیان در تمام طول تاریخ همواره متوجه شرق و شرقیان بوده و در همین راستا دانش شرق شناسی به منظور پژوهش و شناخت آداب، رسوم و تمامی دانشهای مربوط به مردم خاور زمین در غرب شکل گرفت که متأسفانه تا حال پایه و اساس آن اغلب بر اصل تفکیک و تبعیض شرق از غرب و با هدف برتری و تسلط استعمارگونه غربیها پیش رفته است. با این حال به نظر می رسد این شیوه تحقیق‌آمیز در نگرش غرب به شرق دوامی نیاورد و به ویژه با کشفیات جدید باستان شناسی و مطالعات منصفانه علمی جای خود را به تکریم و تعظیم دهد. ملل شرق قرنهای پیش از دنیای غرب قدم در راه تمدن گذاشتند؛ کهن ترین شهرهای جهان باستان در بین النهرین عراق، جیرفت ایران و موهنجودارو در هندوستان موجب شگفتی بسیاری شدند. امپراطوریهای بزرگ و قدرتمند در ایران، هند و چین باستان همگی زمانی شکل می گیرند که غالب جهان باستان هنوز در آغاز راه شهرنشینی است. به این ترتیب بر ما که زادگان این سرزمین هستیم از نگاه غربیان به خود نگریستن مایه شرمساری است. در این مختصر برآنیم تا پراکندگی نژادی و جغرافیایی ملل شرق را در تطابق تاریخی با ابیات شاهنامه فردوسی قرار دهیم و در پی آن به مطالعه آداب، رسوم و اساطیر این ملل بپردازیم. بدیهی است مجال کوتاه این مقاله فرصت آن را نمی دهد تا بحث مفصل شود، بنابراین از آن دسته ملل یا سرزمینهایی که ذکر آنها کمتر در تاریخ کهن و شاهنامه فردوسی آورده شده است صرف نظر خواهیم کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030301>

